

Він обрав мирну професію

Є у Корці на міському кладовищі могила, а на ній пам'ятник з фотографією ще зовсім юного хлопця у військовій формі і напис: "Вознюк Сергій Євтихіївч"...

- Він хотів жити, мріяв стати машинобудівником, - витираючи непрошену сльозу, говорить його мати, - та куля душмана обірвала йому життя в палаючому війною Афганістані. Як і його однолітки, Сергій навчався у Новокорецькій школі, потім у Новоград-Волинському машинобудівному технікумі. Попрацювати не встиг – призвали до лав Радянської армії, а звідтіль, після "учебки" в Афганістан. Був сапером. Не пройшло і року, як в хату Вознюків влетіла страшна звістка, що Сергій загинув, виконуючи бойове завдання. Привезли його побратими в оцинкованій труні і поховали з почестями на міському кладовищі біля Георгіївської церкви. Тепер із сім'ї Вознюків залишився брат Сергія Іван та сестра Леся. Вони свято шанують пам'ять про брата. Завжди беруть активну участь у заходах, що проводить ветеранська організація воїнів-афганців. На Новокорецькій школі встановлена меморіальна дошка, в честь Сергія Вознюка названа одна з вулиць нашого міста, щорічно відбувається турнір з баскетболу в честь героя та інші заходи. Рядовий Вознюк посмертно нагороджений орденом "Червоної зірки" та іншими відзнаками військової доблесті.

Незабаром знову зустрінуться воїни-афганці району біля колишнього райвійськкомату, звідкіля йшли у військо. Будуть теплі обійми, спогади і покладання квітів на могили тим, хто не повернувся із тієї непотрібної війни. Ляжуть червоні гвоздики і на могилу Сергія Вознюка, як вічна і незгасима пам'ять...